

EL BORINOT

Setmanari il·lustrat

20 cms.

ANY V. N.º 164

13 GENER 1927

PREU DE SUBSCRIPCIÓ: 2'50 PTES. TRIMESTRE

LA CORRESPONDÈNCIA A L'ADMINISTRACIÓ: ANGELS, 22 I 24. — BARCELONA

Els boscos deserts.—Aspecte després del foc.

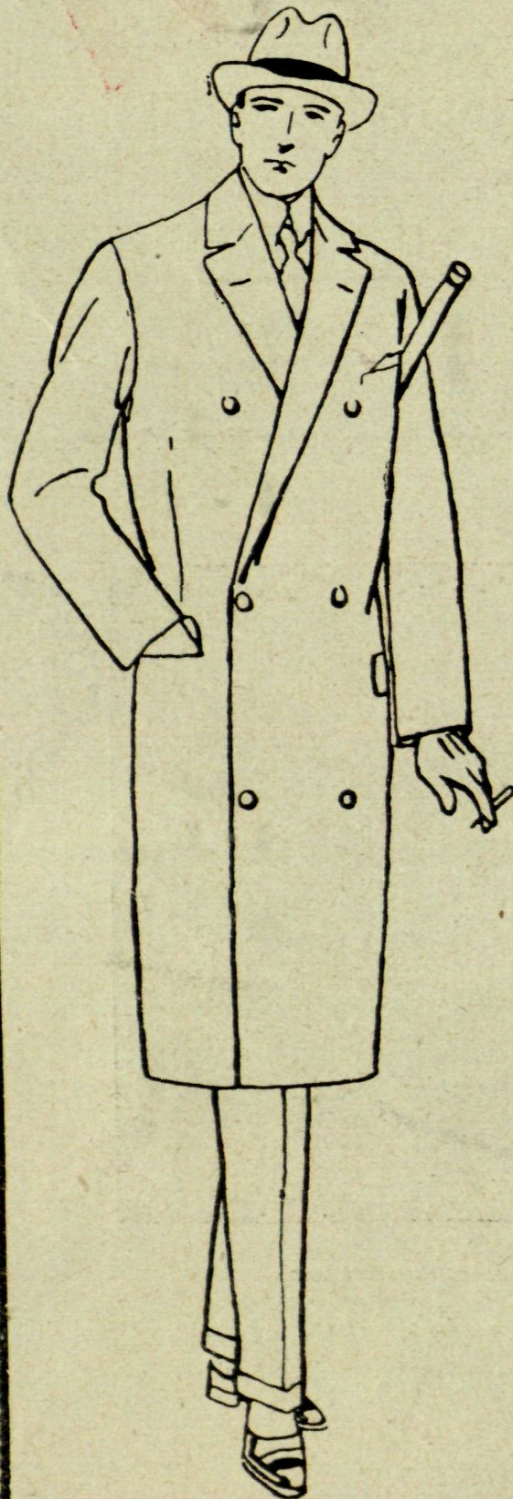
*Fotografia original del llibre «Caceres a l'Àfrica Tropical»,
de Nicolau M.ª Rubió i Tuduri.*

R. 46.027

LIQUIDACIÓ de totes les existències de la CASA BASTIDA

18, PASSEIG DE GRÀCIA, 18

Gran Basar de Sastreria, sistema Nordamericà

Nostra contínua prosperitat ens ha permès fer una Gran Reforma de la que neix una nova i més potent Casa Bastida i que per donar lloc a una Transformació total, necessitem liquidar completament nostres existències a qualsevol preu

Comprant els seus Vestits, Abrics, Camises, Corbates, Mitjons, Mocadors, Sabates i Capells, per cada 25 ptes., comprarà com per valor de 25 duros en altra part.

Secció de Sastreria, confeccionada i a la mida

Es confeccionen tota classe de Peces: de Carrer, d'Abric, d'Etiqueta i d'Esport Elegants vestits, gust de gran xic i tall anglès, des de 50 ptes., amb figurins Dernier Cri i Sistema Ràpid, en quatre hores.

10.000 Vestits confeccs. panyo, des de 20 Ptes.	
10.000 Pantalons	" " 5 "
10.000 Abrics Alta Novetat....	" " 25 "
10.000 Talls de vestit	" " 10 "
10.000 Impermeables	" " 25 "
10.000 Americanes Punt	" " 25 "
10.000 Pantalons Oxford	" " 10 "
10.000 Americ. Tutan-kamen.	" " 25 "
10.000 Trinxeres	" " 50 "
10.000 Batins	" " 25 "
10.000 Pijames tall Sastre	" " 5 "
10.000 Guardapols	des de 5'95 "
10.000 Gorres	" " 0'95 "
10.000 Capells	" " 5'95 "
10.000 Sueters	" " 7'95 "

En diferents Seccions

Camises	des de 3'95 Ptes.
Calçotets	" " 1'95 "
Guants	" " 0'95 "
Tirants	" " 0'95 "
Mitjons	" " 0'50 "
Lliga-cames	" " 0'50 "
Mocadors de butxaca	" " 0'50 "
Corbates Seda	" " 0'95 "
Camises Dormir i Esport ...	" " 4'95 "

Nostres incompatibles Baratures no impedeixen que obsequiem a nostres compradors amb sorprenents Regals segons la compra

Els de fora que vulguin servir-se de nostra casa, escrivint-nos i adjuntant-nos o'ssetes en segells, rebran: Catàleg, Mostres, Figurins i un sistema per prendre's la mida així com les instruccions per a rebre l'encàrrec abans dels 8 dies

UNS HOMES DE BÉ

Entre les coses que em fan fàstic hi incloc certs homes de bé.

Va de veres.

Són homes, aquells, que ningú en té res que dir: estalviadors, casolans, de costums ordenades, religiosos, tot el que vulgueu; mes són canalia de cap a peus, i l'ànima els podria si les qualitats de l'ànima fossin perceptibles a l'olfat, o si aquests homes tinguessin qualsevol d'aquelles coses que des de temps immemorial se n'ha vingut dient ànima.

Sé de cert que vostès en coneixen molts d'aquests homes: abunden en el món com totes les malalties, i en sa major part, no sols gosen d'una reputació envejable, sinó que són presentats com models d'honradesa i enteniment, i moltes vegades ells són els que dirigeixen els altres, des de llocs molt eminents.

Aquests homes de bé són, molts, de baixa extracció. Tal volta son pare fou un jornalero que no sabia llegir ni escriure; tal volta era un botigueret sempre atrassat; potser sa mare va ser una apenada bugadera, hostalera o criada de servei; i si aquest home de bé el sentissin parlar del poble baix, per el molt que el desprecia (cometent així la infàmia de despreciar sa pròpia sang), es figurarien que és fill d'algun d'aquests innombrables prínceps que amb el trono al coll, van pel món oferint constitucions lliberals a tots els ximplers de l'Univers.

Però aquest mateix home recomana molt a sos fills el respecte a la família, i s'escandalitza de veure molts pares que no saben criar-los.

Converteix, aquest home de bé, l'egoisme en una estimable virtut; perquè sempre està dient que no es fica amb res, i és, en efecte, no perquè respecti els interessos dels altres, sinó perquè no vol que ningú l'amoïni.

El dia que el govern li augmenta la contribució és cosa de sentir-li maleir els farsants de Madrid, els que ha estat venerant fins llavors; diu mal dels diputats que ell mateix ha elegit per congraciarse amb el governador; trona contra el sistema constitucional que l'ha tret de l'estat miserable e indigne en què visqueren sos pares; i, després de xerrar una hora sobre totes les coses que es refereixen a la governació de l'Estat, es desfoga amb verinosa vehemència contra els que s'ocupen de coses públiques.

Es veritat que ell, de política, sols ne parla quan li toquen la butxaca, i, si bé sempre predica l'ordre i l'obediència al govern, cada vegada que el govern que ell ha volgut el mortifica, creu que és menester que s'cabín aqueixes farses i que el poble en faci una de grossa.

Es aficionat a parlar mal dels usurers; però, quan averigua que el gènero que ell ven escasseja en la plaça, l'augmenta de preu, i es frega les mans amb molta sal i garbo, dient:

—Ara, qui en vulgui, es farà repicar i tindrà de pagar-ho al preu que jo digui.

Enyora el temps dels frares!...

Tota aqueixa canalla de què parlo, s'afigura que, si hi tornava a haver els frares, amb les mateixes condicions que abans, els jornaleros treballarien més barato, ells seguirien respectats dels frares i tot, se'ls diria *don fulano*, l'aristocràcia no els tractaria a puntades de peu com abans...

Jo, per tots aquests polls reviscolats, m'alegraria que tornessin les antigues formes de govern amb totes aquelles coses algun temps venerades, i avui dia rebutjos de sostre mort.

Tota aquesta gent, que no sap més que son ofici, li dirà a vostè, amb molta formalitat, que la religió és in-

4. - EL BORINOT.

dispensable per contenir als ignorants; i quan parlen d'ignorants se pensen que parlen d'altres i no d'ells.

Aquests homes de bé parlen del poble com si ells n'estessin a cent lleües.

Si venen vi, hi tiren aigua; si acanen tela, l'estiren tant com poden; si venen carbó, hi barregen pedres; si pesen, ho fan amb balances desiguals; mes no tinguin por que deixin de queixar-se mai de la immoralitat i de la mala fe del temps present.

En mig de grans trastorns públics, disfressen son egoisme dient que ells sols se cuiden de casa seva i que lo mateix hauria de fer tothom. M'agradaria veure un home d'aquests quan se li estés cremant la casa, per creuar-me de braços davant d'ell i dir-li amb molta calma:

—Veig que les seves màximes són molt bones, i no em cuido més que de casa meva.

Com són gent que mai s'han cuidat més que de lo que a ells exclusivament els interessa, no han tingut certes passions incompatibles amb els caràcters fredament calculadors, i no creuen en cap gènere de virtut. La seva desmoralització passa a sos fills, davant dels quals no reparen a fer burla de tot acte extraordinari d'abnegació, de patriotisme, d'independència, i els acostumen a interpretar-ho tot del modo menys favorable a la humanitat.

Se queixen amargament dels perjudicis del progrés material; però tots viatgen en vapor, gasten gas, tenen accions de ferrocarrils, i, per mica que puguin, funden una societat de crèdit o de segurs, a menys que s'hagin d'accontentar amb fer-se assegurar la casa, la collita i el bestiar.

Se lamenten de la corrupció de les grans ciutats; però no tingueu por que se'n vagin a viure a fora, si no és per escapar d'una bullanga o del

còlera, i mai veuen arribada l'hora de tornar-se'n.

Se queixa que el govern permeti la publicació d'escrits indecents i immorals, mes per això permet que sa filla llegeixi els anuncis del diari, i els parrafets en què es dona compte de tot allò que pot despertar idea del vici o del crim, i mai s'ha pres la molèstia d'averiguar si la funció que fan al teatre és o no perillosa per sa filla.

I aquest home, aquests homes, passen per molt honrats, per molt racionals.

Tot el d'aquell temps diu que era molt bo, i en aquell temps els seus avis anaven a menjar la sopa d'aquells frares dels quals ells han comprat els béns.

Aquests són els que avui gemeguen en parlar del Papa, i els que en 1848 el posaven com un drap tort, i li deien miquelet i carbonari. Ara es lamenten del poc respecte amb què el tracten "quatre gats".

Aquests homes de bé són els que es desfan en impropis contra els que desitjariem veure abolida la pena de mort, sense saber que, si aqueixa pena fos justa, ningú la mereixeria més que ells, que s'avergonyeixen de la mare que els va parir, del pare que els va engendrar, que infamen als pobres, que fan el mateix que sos pares: que maleeixen un règim polític que els ha fet persones, i que tenen depravat l'escrapuló de cor, que, ¡malaguanyat!, els posaren sense merèixer-lo ni necessitar-ho.

Parleu-los d'un que ha mort, i mentre us estareu desfent pintant-los lo que va patir en una llarga agonia, ells estaran pensant en la ganga de l'hereu.

No tingueu por que mai planyin a la noia innocent enganyada, al que per la seva bondat ha sigut víctima d'una estafa, al pobre carregat de criatures... No. L'home de bé os contesta:

—Perquè era tonta.

UN ALTRE ANY

—Perquè se'n fiava.

—Qui el feia casar?

Confesso la veritat. Planyo a tots els homes, per dolents que els hagi fet l'educació i la naturalesa; però, entre els homes dolents, els primers són certs homes de bé, i els que jo planyo menys, perquè són els que menys perill corren d'ésser castigats per les lleis escrites ni les socials.

Jo estic segur que en concepte d'algunes d'ells dec passar per un monstre, i aquesta és una de les poques alegries meves. Em sabia greu ser simpàtic a un d'aquests homes que no estimen ni creuen res de bo.

N'hi ha molts, d'aquests, que mantenen un parent pobre, cosa que ningú ignora quan succeeix; perquè, com sols ho fan perquè la gent ho sàpiga, i el saber-ho la gent no els consola prou del sacrifici que fan, el pobre parent ho paga amb mil amargures.

Aquests certs homes de bé de qui parlo, són per tot lo mateix, així en la nostra terra com en les altres, i és raça que durarà; perquè és d'ingrats i egoistes, que, com és sabut, fou el primer que hi hagué en el món. Ells són una prova que el desenvolupament moral de la humanitat es troba encara en gran atrás, i tal volta per això els repugna instintivament la paraula progrés.

No dubto jo que, molts que em llegeixen, coneixeran més d'un exemplar de l'espècie, així com crec també que pocs d'aqueixos homes em llegiran; perquè molts d'ells ni saben llegir català, ni els agrada llegir res més que les cartes de negocis i les notícies de preus corrents.

Jo sé que podria continuar parlant-ne, d'aquesta mala nissaga... mes és de si asquerosa i estic desitjant treure-me-la d'entre mans.

Acabem, i ¡mal viatge facin certs homes de bé!

X. (Robert Robert)

(D'Un tros de paper).

Començàvem a sortir un dijous de novembre de l'any 1923; per tant, entrem ara a l'any quint, en ordre cronològic, de la nostra existència. Aquest fet, no podem amagar-ho, ens dóna goig, i ens fa experimentar la sensació de no ésser uns "indocumentats", car ens fa l'efecte que ja comencem de tenir, petita i modesta, una tradició. Són moltes i moltes setmanes que havem passat, l'una darre l'altra, constantment, tossudament, si voleu, a desgrat de munts de dificultats, de les quals només un hom de dins pot fer-se càrrec; difícilment de fora estant pot un hom fer-se càrrec del que aquesta feina representa.

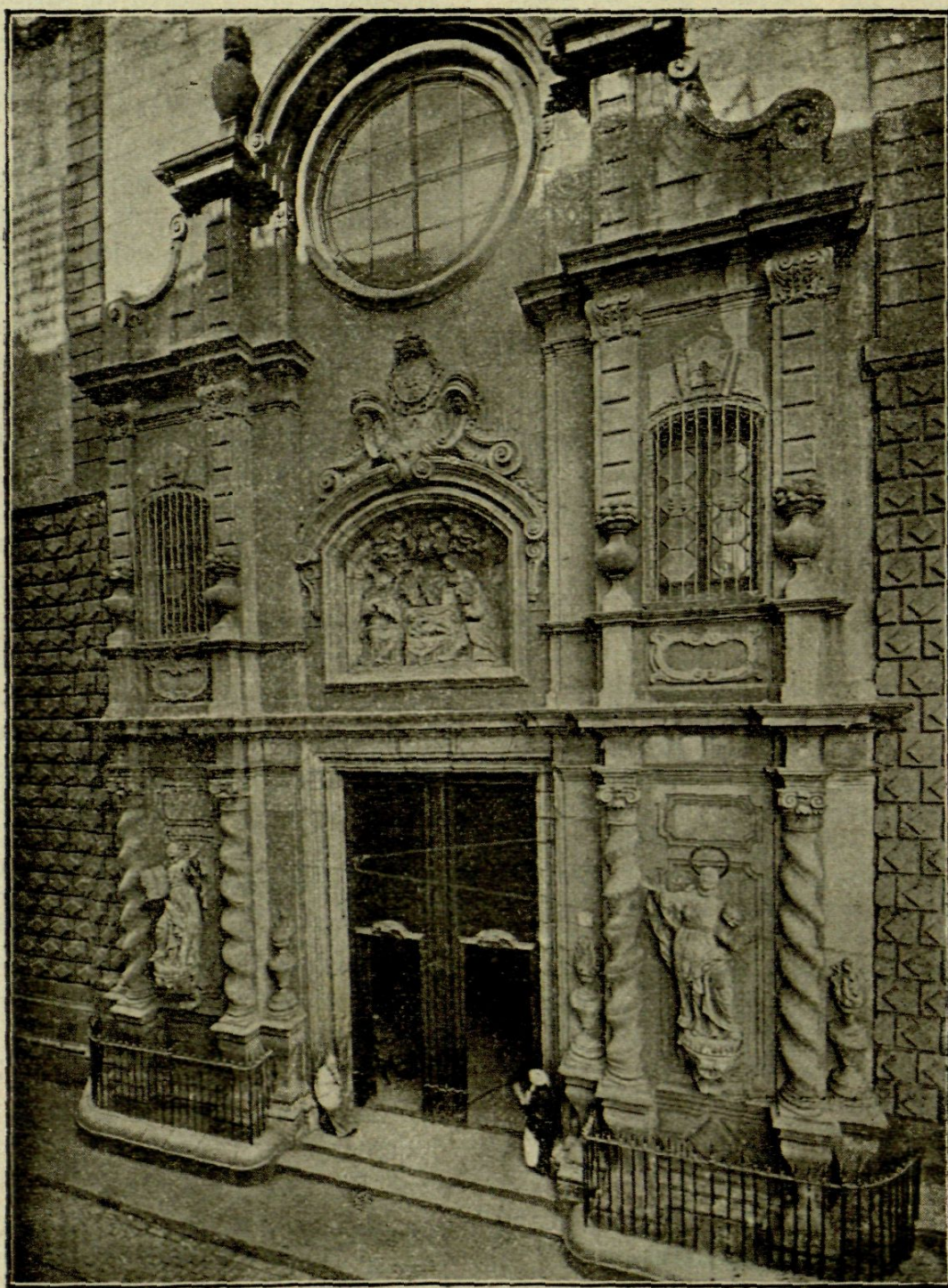
Però hem de dir tot seguit que no hem feta sols la feina, nombroses col·laboracions hem tingut que no agraiem mai prou, i que ens han ajudat en gran manera a l'execució de la nostra comesa. Moltes gràcies a tots!

Per les nostres pàgines, en els tres anys sencers, i el pic, que hem mantingut la publicació, han passat les mil·lors signatures de la nostra literatura. No cal que esmentem noms.

Avui EL BORINOT ha reeixit a ésser una cosa del seu tipus peculiar, documental, bibliogràfic complet. Amb EL BORINOT teniu l'índex més complet de tot el que s'ha publicat durant l'any. No deixa d'ésser un avantatge.

Procurarem correspondre, una vegada més, a l'acolliment que el nostre petit i modest setmanari té per part del seu públic nombrós.

LES JOIES D'ART

Barcelona.—La façana de la Parròquia de Betlem.

EL FRONT FEMENÍ

He observat que moltes noies comencen de tapar-se el front amb certes combinacions del cabell o tot simplement amb un serrell a voltes bar-rat.

Aquesta noia m'indigna; no és que jo tingui un geni iracund ni que faci un deport de l'acte d'indignar-se. Entenc que la indignació és una cosa detestable. Però oiú les meves raons i no tinc dubte que sereu del meu pa-rer.

Mirem la cara d'una noia. El que més m'agrada de mirar és el front. Allí lluu tota la serenor... si n'hi ha; si no, tota la inquietud. Pel contrari, mireu-li els llavis, la seva boca, bo-queta o bocassa, hi veureu un somriu-re... variat i de diverses maneres, pe-rò quasi sempre ple de mel tempta-dora; si no, hi notareu una lleu o una enorme ganyota. La boca sense enraonar, posseeix una mímica molt entenedor. I els ulls? N'hi ha que us maregen, us embriaguen; les nostres idees i opinions sota la pressió d'uns ulls així corren greu perill en llur lu-cidesa. I no recordeu allò de "si les mirades matessin?" Déu us guardi de la mirada furiosa d'una noia! Si sou de mena sensible, tindreu una recança que us durarà qui sap lo! Una noia us podrà abufetejar, us podrà dir una paraula més alta i més baixa que les que hom usa habitualment... però no us sentireu molt molt ofès. Us sem-blará notar-li allà endintre les ninetes dels ulls un sentiment humaníssim de pietat, de dolcesa femenina i els ulls humits amb una llagrimeta de malí-cia... Si teniu cor, el vostre rencor s'esvairà com fumerola d'encenalls.

Mes si us mira d'aquella manera! Si us mira traient guspises de pedra fo-guera, amb els llavis closos apretats i amb el front obscur com si s'ocultés sota un vel de dol... és horrible, és horrible! N'hi ha per oblidar les al-tres mirades amables "tan dolces com la mel", tan embriagadores i tan cap-tivadores!

El front no, el front no és tan acci-dentat ni tan hipòcrita. Mireu la cara d'una noia, observeu-li ben bé el front, per poca pràctica que en tingueu, aviat hi descobrireu la passió, o l'estat d'à-nim de la seva posseïdora. Llavors resseguireu totes les altres faccions, una per una, aturant-vos una estoneta més en els ulls si us agraden, i nota-reu com el vostre judici d'aquell ros-tre serà aconseguit amb més facilitat i lucidesa. No hi tindreu tants dubtes.

No sé, no em puç avenir de ço que les noies, que tantes coses ens ense-nyen, que tantes coses ens mig ense-nyen, es vulguin ocultar el front; la insígnia nobilíssima i arrogant del cos i de la intel·ligència humana!

PEP GAR

Corrandes del mendicaire

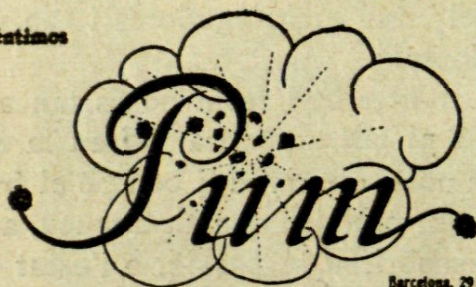
A mi la flaire de pobre
no em faria estremir,
perquè és la ferum antiga
de les taques de bon vi.
Aquell pobre mendicaire
és una gràcia de Déu,
perquè us porta l'alegria
de la bona obra que féu.
Aquell pobre mendicaire
era prim i vell, l'ull blau.
Ara és mort. Ara mendica
a les portes del cel blau.

JOSEP-SEBASTIÀ PONS

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

P A P E R S

5 céntimos

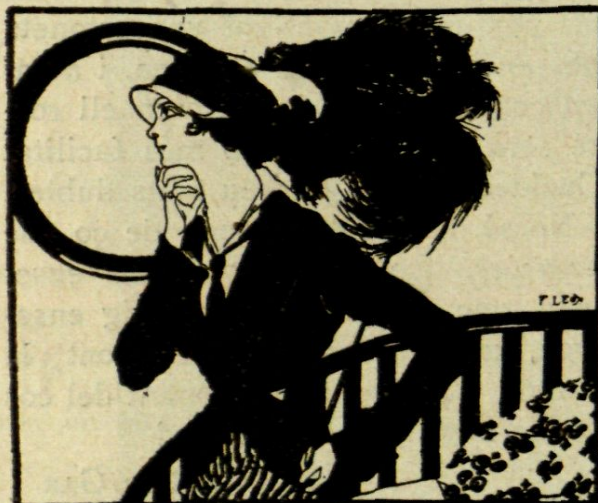

Núm. 3

Barcelona, 29 Enero 1915

La vida es sueño

Por F. León

ELLA, solista: — ¿Por qué se, será viudo Macey-Habert?

Pum.—Tamany de 28'5 × 21'5. Periòdic aparegut a Barcelona pel gener de 1915. Castellà. Costa 5 cèntims. Sortia els divendres. Consta de 8 pàgines. De caràcter festiu i humorístic i allusiu a polítics. Impremta de Marian Galve, c. Carme, 16. (Col·lecció Perayre).

Año I.—Núm. 2

BARCELONA

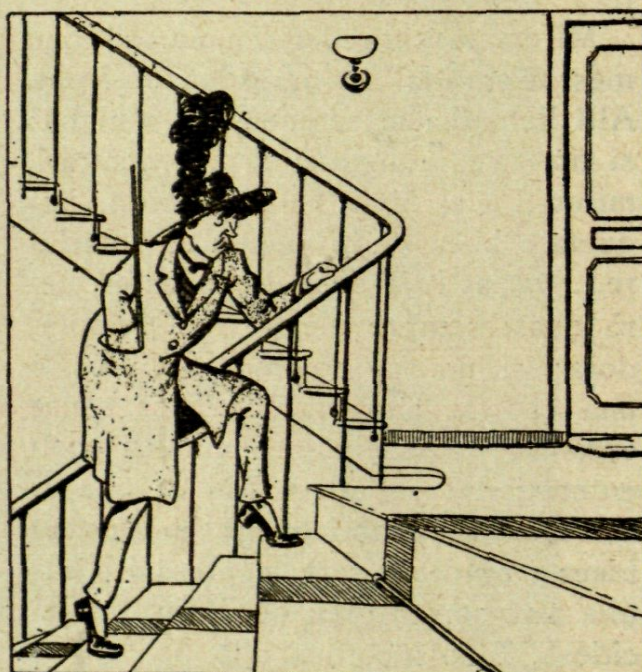
10 céntimos

MUCHAS GRACIAS

—unas viejas y otras nuevas, unas ajenas y otras propias de las que se han dicho, se han escrito y se han dibujado para divertir a la humanidad, desde los tiempos de don N. Adán hasta los de don Eduardo Dato.

Redacción y Administración: Ferlandina, 5 tienda

SUBIENDO A OSCURAS

—Ahora entro y con aire indiferente, de modo que ella se lo crea, le digo a mi mujer que vengo de una reunión electoral.

Muchas Gracias.—Tamany de 30'5 × 21. Aparegué a Barcelona, per la tardor de 1914 o de 1915 (?). Surt els dimarts. Es de caràcter festiu. Consta de 16 pàgines amb gravats, el de davant en colors. Preu: 10 cèntims. Redacció i Administració: c. Ferlandina, 5, tenda. Sembla edició de la "Sociedad General de Publicaciones". Tipografia d'Ignasi Cànova; Diputació, 211. (Col·lecció Perayre).

UAB

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

CURIOSOS

ANY I

BARCELONA, OCTUBRE DE 1918

NÚM. 10

FORMACIÓ SOCIAL

BUTLLETÍ DELS CENTRES DE LA CONGREGACIÓ DE LA IMMACULADA I S. LLUIS G.

(Amb censura eclesiàstica)

SUMARI

Nota previa.—Limosnas sociales provechosísimas en cualquiera de nuestros Centros obreros.—Sants Patrons de més pels Centres.—Calendari: Novembre.—*Secció religiosa*: El Rosario, por R. de Lara.—*Secció cultural*: Col·legi Modern, sota la protecció de la Mare de Deu del Carme i de Sant Pere Claver, Valencia, 680 (Clot), Barcelona.—*Secció social*: La cuestión social, por Joaquín de Barnola.—Carta d'en Tolpelt a n'en Tòfol.—*Secció d'informació*: Moviment de les Seccions.—Avisos i notícies.

NOTA PREVIA

Es de suposar que els nostres lectors han advertit que fins al començament de l'istiu se'ls hi han posat quatre planes més de text i dugues planes més d'il·lustracions de lo que ens havíem proposat.

Havent-hi en canvi durant l'istiu menys vida en els nostres Centres, per raó del istiu de molts dels Congregants que hi treballen, i suprimint-se en aquest temps no pocs dels Butlletins similars a el nostre, esperém que veuràn tots resignadament que fins a començar el nou curs surti la nostra publicació una mica més *flaqueta* i una mica més com *d'estar pel camp*: Son coses de l'istiu.

LIMOSNAS SOCIALES PROVECHOSÍSIMAS
EN CUALQUIERA DE NUESTROS CENTROS OBREROS

Lo son las siguientes:

- 1) Fundar en cualquiera de ellos una escuela gratuita, ya diurna, ya nocturna, entregando el capital suficiente para su sostenimiento a perpetuidad.
- 2) Satisfacer por un año los gastos que importa una de estas escuelas.
- 3) Fundar una *beca* para pagar a perpetuidad la educación de un niño obrero.
- 4) Pagar la educación completa de un niño obrero desde los siete años hasta los catorce.
- 5) Pagar la educación de un niño obrero durante un año.
- 6) Tomar el título de *Suscriptor-Fundador* de la presente revista, cuyo objeto es el fomento de las escuelas obreras y de todas las secciones religiosas benéficas, culturales, sociales y recreativas de nuestros Centros, encaminadas a la formación integral del obrero católico.

:: 169 ::

Formació Social.—Tamany de 25 × 17'5. Surt a Barcelona pel gener de 1918. Mensual. Consta de 16 pàgines de text, altres tantes d'anuncis, més les quatre de les cobertes en paper diferent. El publica el Foment de Cultura (Llúria, 15). En aquest exemplar que tenim a la vista no consten preus ni peu d'impremta. (Col·lecció Perayre).

Desembre 1920

LA VEU
DEL PATRONAT

Los nuevos Carnets
de Socia del Patronato

El año de 1921 que se acerca, será para el Patronato año de transformación. Nos impulsó a ello dos razones que vamos a exponer muy clara y brevemente.

Es la primera, el deseo de dar al Patronato una organización más propia de una sociedad de personas mayores, ya que las clases y secciones para niñas pequeñas son tan solo una extensión de la obra de las primeras, para las cuales se fundó y continúa actuando el Patronato.

Es la segunda, la necesidad de proporcionarse recursos para los gastos siempre crecientes de la casa. Está a la vista de todos, cuanto se ha encarecido la vida, la luz, el agua y en una palabra todos los múltiples gastos, tanto más, cuanto que procuramos tener todos los servicios lo más atendidos posible. En las clases nocturnas, la luz es abundante e intensa, como corresponde a las clases primorosas de la-

bor o de escritura, pero aun sin malgastar y ahorrando, se hace muy difícil cubrir los gastos generales. Agréguese a esto la dificultad de encontrar protectores, y se comprenderá como hay que acudir a todos los medios para pagar las 18 a 20,000 pesetas anuales que se necesitan.

Sin embargo, nuestros procedimientos han de prescindir de dos extremos; ni acudir a fiestas y espectáculos para aliegar recursos. Somos enemigos declarados de los dos medios, confiámos que Dios no nos dejará si hacemos personalmente cuanto podemos y si confiamos en su ayuda soberana.

Por estas razones se decidió estudiar el asunto y se trató detenidamente en varias sesiones de la Junta Obrera del Patronato. Las mismas obreras dieron algunas ideas, que si bien no resuelven del todo la cues-

= 1 =

La Veu del Patronat.—Tamany de 20'5 × 15'7. Publicació del Patronat de les Obreres de l'Agulla. Surt a Barcelona; no tenim avui més dada sinó la que ens ofereix aquest exemplar, de desembre de 1920. Consta de 4 pàgines. No diu cada quan surt. No duu nota de preus, ni peu d'impremta. (Col·lecció Perayre).

ELS DOTZE L'ABELLA D'OR

(Una agrupació de bibliòfils)

S'ha constituït aquests dies a Barcelona una agrupació de bibliòfils. Es tracta d'una agrupació purament privada, amical, sense caràcter d'associació.

Aquesta agrupació constarà només de dotze amics o membres, bibliòfils, residents a la ciutat de Barcelona.

Els dotze es faran altres tantes visites a l'any, mútuament, una a casa de cada individu, per mostrar als altres les seves col·leccions i conversar sobre l'especialitat bibliofílica corresponent.

Aquestes visites seran purament per als dotze; només amb caràcter d'extraordinari d'altres podran assistir-hi, si són bibliòfils i residents fora de Barcelona.

Cada any, un dels dotze serà designat per fer el catàleg dels seus llibres o col·lecció bibliogràfica, el qual catàleg haurà d'ésser ben complet i amb el màxim de detalls interessants cada exemplar de la col·lecció.

Heus ací els noms dels dotze: comtessa de Vilardaga, pel referent a la història del vestit i a modes; Ramon Miquel i Planas, per la història del llibre; Lluís Escobet, per cançons, romancers, llibres d'Hores i art oriental; Epifani de Fortuny, per Kempis (imitació de Jesucrist); Manuel Rocamora, per teatre i cartolines de visita; Gustau Gili, per edicions i relligadures modernes; Domènec Carles-Tolrà, per Història de Catalunya; Josep Maria Carles-Tolrà, pel referent a rellotgeria; Oriol Martorell, per llibres del segle XVIII; doctor Roca y Bellver, per "goigs"; Eduard Zaragoza, per monografies, i Josep Rodergas, per varis.

Havem rebut aquest bellíssim calendari per a 1927, tercer any de la seva publicació. L'hem fullejat, l'hem llegit amb constant fruïció. Dintre el gènere, no dubtem a dir, com ja han constatat els diaris, que es tracta de quelcom ben reeixit, i és evident que no ha decaïgut el seu interès d'ençà que començà de sortir, al contrari, el seu to es manté bé i encara guanya.

Cal lloar l'esforç que representa l'edició d'un calendari com "L'Abella d'Or", en la confecció del qual res no es plany: paper, tintes, gravats, treballs... per fer una cosa digna de la bibliografia actual i que pugui dir-se d'ell que assenyala un nou caire en aquest ordre de publicacions.

El contingut, delitós; la presentació, acuradíssima: una veritable llaminadura.

LA NOVA REVISTA

Es ja a punt de sortir aquesta publicació, anunciada per al dia 15 del mes que som. Es esperada àvidament; posariem les mans al foc que en aparèixer, aconseguirà un llarg tiratge, perquè, pensem, la demanadissa serà nodrida.

Cal reconèixer que la preparació de "La Nova Revista" constitueix un cas molt remarcable, fins avui insuperat, ni tan sols igualat. Aquest romiatge del seu fundador i director, En Josep Maria Junoy, per totes les nostres regions és un exemple colpidor i encara únic; tot i que la Fundació Bernat Metge ja féu una cosa semblant; però no era el cas d'una revista.

Serà una satisfacció per tothom de veure com reïx aquesta novella publicació que vindrà a augmentar el cercle ja nodrit de ls nostres grans revistes.

Un abeurador tranquil.

*Fotografia original del llibre «Caceres a l'Àfrica Tropical»,
de Nicolau M.ª Rubió i Tuduri.*

P E D R E T E S

Al Paralel hi ha teatre català i teatre català hi ha al Pla de la Boqueria; qui diu al Pla de la Boqueria diu al Novetats (carrer de Casp), continuació del de la Boqueria. Geogràficament, són teatre d'esquerra i teatre de dreta. Això que diem del teatre, podem dir-ho de la literatura en general. En aquest terreny també es fan les denominacions, es claven les etiquetes, un xic arbitràries i convencionals, de dreta i esquerra.

No sembla pas que la nostra producció literària i escènica sigui tan plena i abundosa que pugui tolerar amb facilitat aquesta mena de destriaments, millor dit antagonismes però així és, i cal reconèixer les realitats tal com són.

Això posat, sembla natural, per la fama que les esquerres tenen, que si entre aquests bàndols hi ha d'haver escomeses, les escomeses surtin de l'esquerra, com generalment per tot arreu. Així s'ha esdevingut ací, on els més arravatats, els de l'esquerra (Districte V, és a dir Paralel) han deixat anar unes pedretes a la teulada dels de la dreta.

Alguns, que estimen la dreta i l'esquerra, la Rambla i el Paralel, és a dir tota la Barcelona, se n'han sentit una mica al cor; són uns gelosos del Pla de la Boqueria, de tal manera que àdhuc admetent bàndols, és a condició que aquests bàndols parteixin d'un punt per tothom respectat, el rovell de l'ou d'on tots derivem.

Un d'aquests acèrrims del rovell de l'ou ens ensenyava una revista de París, on es parla de dietes i esquerres, literàries, també. A París hi ha l'esquerra del Sena i hi ha la dreta del Sena; els de l'esquerra es diuen els innovadors, els poetes purs, els literats gairebé sense públic; a la dreta compten la gent de teatre, els editors ben pescuts amb llargues edicions (la

qual cosa, veieu, no s'adapta ben bé al sentit d'esquerra i de dreta d'ací). Però fixeuvos, ens deia, mentre els uns tiren per l'esquerra i els altres per la dreta, una cosa resta igualment estimada: el Sena.

Per mi, acabava dient, el Sena és el Pla de la Boqueria. SIRIUS

llibres & lletres

—S'han publicat nombrosos extraordinaris de publicacions amb motiu de la diada de Nadal. Sobresurten: "Vida Lleidatana", de Lleida; "L'Amic de les Arts", de Sitges; "Gasete de Vilafranca"; "Diari de Mataró"; "Ciutat", de Manresa; "Catalunya Social", de Barcelona.

—Ha sortit un esplèndid fascicle contenint tots els quaderns de "La Revista", corresponents a l'any 1926. Ha plagut aquest resum, perquè s'ho val; ensem hom ha constatat amb satisfacció la continuïtat de "La Revista".

—"El Correo Catalán", ha celebrat les seves nocces d'Or; ha obert una notable exposició bibliogràfica concernent la història del tradicionalisme, en el Cercle Central, c. de Portaferri.

—Ha sortit l'altra novella de Josep Roig i Raventós, formant part de la "Biblioteca Literària" de l'Editorial Catalana. La novella es diu "Montnegre".

—A partir d'any nou, a "La Publicitat" hi hagué canvi de director.

—S'ha celebrat al teatre Apolo la centena representació de "La dona verge", de Fontdevila.

—Ha sortit un altre número d'"Art Novell", corresponent a gener d'enguany. Porta nombrosa col·laboració. Ofereix una coberta ben reeixida.

—Ha sortit "En què penses, cor meu?", la novella de Clovis Eimeric corresponent al mes de gener, publicada per Editorial Mentora dins la Biblioteca Damisella.

Fa 50 anys que...

(novembre 1876)

es publicava un llibre de poesies de Josep Verdú ("Gestus") amb el nom de "Brots".

moria Josep Coll i Vehí, el conegut retòric.

Fa 25 anys que...

moria En Francesc Pi i Margall, als 77 anys d'edat.

Mossèn Antoni Alcover donava a l'Ateneu Barcelonès una conferència parlant de la conveniència de publicar un diccionari complet de la nostra llengua. Llegiu el que en deia en J. Bernad i Durand ("Lo Pensament Català" de 8 de desembre de 1901):

"En el treball llegit pel docte Mossèn Alcover aquella nit, de perdurable recordança, es veu en primer lloc la manifestació sencera d'una ànima d'apòstol i, en segon lloc, la força d'una idea potent, destinada a triomfar per la seva virilitat i fermesa històrica".

Més avall afegia:

"No hem d'escatimar lloances al propagandista, ni hem d'escampar brossa en el camí de la seva pelegrinació, sinó enaltir-lo constantment..."

Aquest llenguatge, amb els més inflamats tons, era el llenguatge de la premsa d'aleshores.

Deien que la seva idea era destinada a triomfar? Efectivament ha estat així: l'obra del diccionari de Mossèn Alcover ha estat afavorida per S. M. el Rei, pel Govern, per l'Ajuntament de Barcelona i pel senyor Sala.

moria—dia 9 de desembre—a Perpinyà, als 73 anys, Justí Pepratx, traductor, en vers, de "L'Atlàntida" al francès, l'any 1884. L'any 1886 féu un estudi sobre el "Canigó" del mateix autor de "L'Atlàntida"; l'any 1888 traduïa el "Somni de Sant Joan" també del mateix autor; els any 1896 i 1897 traduïa també "Jesús Infant" i "Flors del Calvari", encara de Mossèn Cinto.

En morir Pepratx, s'havien fet sis edicions ja de la seva traducció.

TEATRE INTIM

El dilluns, dia 17 del corrent, celebrarà la quatrena sessió teatral del present curs al Coliseu Pompeia.

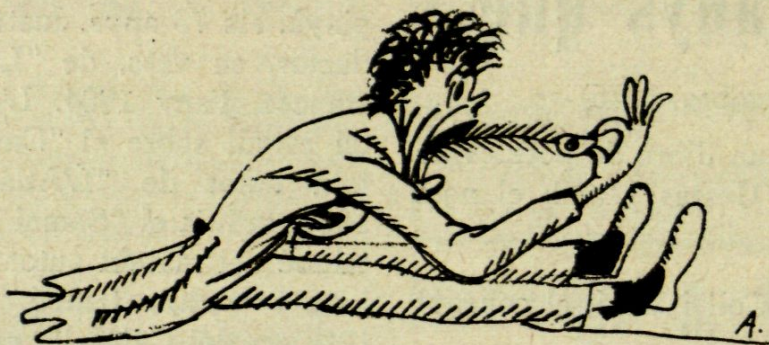
S'estrenarà la darrera producció de Lluís Pirandello traduïda per Salvador Vilaregut, "Diana i la Tuda", tràgica obra en la qual sembla que l'autor vol resumir les idees fonamentals del seu teatre, i per això l'Adrià Gual posarà tot l'interès en què sigui presentada i interpretada fidelment, per a correspondre a la finesa del famós autor sicilià.

El primer bes

Fou atrevit,
ple de neguit
quan el doní a l' enamorada;
semblant un foc,
li deixà un toc
de vermellô i galta rosada;
i un batec fi,
feu estremí
a dos cors lliures que estimaven;
fugia el bes,
emprò després
amors més purs hi flamejaven.

ANTONI DE P. GAY I COSTA

14. - EL BORINOT.

A B A N S

Tot sovint invoquem els temps d'“abans”. Quan ens apar que això d'avui no pot anar, tot és dir “abans” per aquí i “abans” per allà. Abans és 50 anys enrera, oi? Donc llegiu aquestes quatre ratlles que fa 50 anys escrivia l'Emili Vilanova parlant, també, d'“abans”... i vegeu si hi ha gaire diferència amb ara.

“Abans eren senzills menestrals que donaven aquelles reunions amb el sol objecte de distreure's sense cap idea vanitosa. Ara qualsevol fabricantó de blens de llums de cuina, o qualsevol mercaderet que ha estat a París, com si diguéssim a *desbastar-se* i a prendre-hi cert aire de suficiència i exquisitat de gust, en tornar tot el seu afany se'n va a tenir llàstima als seus patricis que no hi han estat, a murmurar dels governs perquè no fan *les coses* com a França i a dir mal dels municipals nostres per alabar els *sergents de Ville* francesos.

“Com deia abans, aqueixos bons

mercaderets per acabar-se de fer homes d'importància i de bon gust, i per a sortir-se de la borra i del cotó, de les lliga-cames i escura-dents, etc., del tant per cent, dels descomptes, dels girs, ròssecs, termes i comptats i altres efectes i termenets del llenguatge del tràfec, encisats amb les harmonies metàl·liques del “ganancial” pensen entrar com tota persona en el comerç de bon gust i organitzen reunions per donar-hi concerts de cant, piano i ball...

“La senyora Esperanceta també va molt mudada amb un vestit de cos escotat i mànega curta, mostrant en sos braços primets com saltadors de gàbia unes manilles d'or i diamants que balderes li puguen i baixen com unes anelles de bossa. L'escot del vestit, fet amb molta prudència, descobreix la clavícula tan neta i desencarnada que més hi tindria a aprendre l'anatomia que l'amor”.

PELS BELLS CARRERS DE MA CIUTAT

Pintura i Decoració
FRANCESC FERRER. Aragó, 193

PINTURA DECORATIVA.-Papers pintats.
Rètols.— Viladomat, 52.-Barcelona.

.. PINTURA de Cotxes i Autos
Joan Mir.—Villarroel, 126

Tallers Castellanas. Escultura re-
ligiosa.— Balmes, 123. T. 2318 G.

Ferros artístics, especialitat amb
els encàrrecs. JOSEP FLÓ. Aragó 277

Tenyits, rentats i aprestos. C. de
Cent, 319. (Ssal., E. Granados 64)

TINTORERIA CATALONIA. Tenyits i
rentats econòmics. Aragó, 339

Tenyits electre-químics i rentats
en sec.—E. Granados, 141

Bicicletes, Motors, Export
J. BENEDIT. Aragó, 270

Electricitat. CARLES ROSELL
Calabria, 95. Telèfon 1592 H.

Instalacions, aigua, gas, electricitat
i reparacions. G. TOMÀS Tallers 76

Electricitat i Lamp. MARCELÍ ROVIRA
Plassa Pí, núm. 2.-Barcelona.

Fàbrica de Làmpares Elèctriques
ALFONSO MAÑES.-Villarroel, 173 bis

Instalacions i reparacions elèctri-
ques.—Roselló, 207. Telèf. 2989 G.

Esmolet i paraiguer, afinació de
tota mena de tall. Bruch, núm. 71.

PATENTS I MARQUES
A. PASQUAL.—C. de Cent, 304, pral.

Llibres, els millors
EDITORIAL POLÍGLOTA.—Petritxol, 8

MATERIAL ESCOLAR I CIENTÍFIC
(SUC. ESTEVA MARATA). R. Univer., 7

LA FIRA DEL BOSCH. — *Joguines.*
Rambla del Prat, 2. - Barcelona, G.

Ceràmica i Rajoles
CASIMIR VICENS.—Tallers, 72.

Articles Fotogràfics i Ràdio
PÉREZ I SÀBAT.—Fontanella, 18

Articles fotogràfics i ràdio
V. CALDÉS ARÚS.—Salmerón, 140.

Articles Viatge i Pell
LA MUNDIAL.—Salmerón, 153.

Moneders, Carteres i Petaques (F.)
R. Torres.—Plassa del Pí 2.-Barna.

Fàbr. Articles de pell i per a regal.
Perfum. M. OLLER. Casanova, 117

Cristalleria i Alumini
CASA ACAR.—Ronda S. Antonio, 60.

VIDRES, Cristalls plans. - T. Garcia.
Panadès, 1. Tel. 1166-G. — Barna.

Taller d'OPTICA, J. PUIGORIOL.
Carrer Muntaner, 56

VULCANITZACIÓ DE NEUMÀTICS
A. Hernández.—Rosselló, 199.

VULCANITZACIÓ DE NEUMÀTICS
Compra-venda. — Menéndez P. 14

EL KRIC. Acc. i nov. per a Auto. a
preus reduïts.—Aragó, 201

Recauxutatge Fort, el millor
E. Granados, 85. Telèf. 2853 G.

GANIVETERIA ROCA
Plaça del Pi, núm. 3

BICICLETES I ACCESSORIS, nous i usats.
Creu Cuverta (prop Calàbria)

REPARACIÓ I LLOGUER DE BICICLETES.
J. Teixidor.—Carrer Rocafort, 29

L. RICART. *Bicicletes, accessoris,*
major i detall.—Trafalgar, 41

CAMISERIA del "Liceo"
JOAN VALLVÉ.—Sant Pau, 3.

Acadèmia Tall i Confecció per a
senyoretetes.—Diputació, 222, pral. 1.^a

Sastreria Guilemany, vestits i for-
mes tots preus. P. Sol, 8, t. 1451-G

*Demaneu la faixa ELITE recomana-
da pel cos mèdic.*—Via Laietana, 54

Venda d'ORTOPEDIA i articles
d'higiene maj. i det.-Provença, 195

Pianos, harmòniums: venda i afina-
ció.—Planeta, 41—L. CAMPS ARNAU.

..FRATERNUS. Agència de Negocis
Plassa Catalunya, 3, 2.º 1.ª-Barna.

MOBLES FRADERA

Fradera i Ribas, s. enc.

Fabricació pròpia

Vendes a termes.
Condicions especials pel
pagament immediat.

Exposició, Despatx i Tallers:
Calabria, 94 - Tel. 968-H
BARCELONA

SALA PARÉS
Establiments MARAGALL
Petritxol, 3 i 5 - BARCELONA

FÀBRICA DE LLONGANISSES
la millor de la nostra terra

TELEFONS

A Seu d'Urgell, n.º 124
A Barcelona, n.º 2023
A Sitges, n.º 1383

Demaneu a tot arreu la marca

ELS PIRINEUS

Quingles i Escaler

CASTELLCIUTAT

(Seu d'Urgell)

IGNASI FOLCH
I TORRES

Una dona

Novel·la
contemporània

A TOTES
LES
LLIBRERIES

Preu:
3/50 ptes.

FOTOGRAVATS

TRICROMIAS - AUTOTIPIAS

LLÀTZER DE TORMES

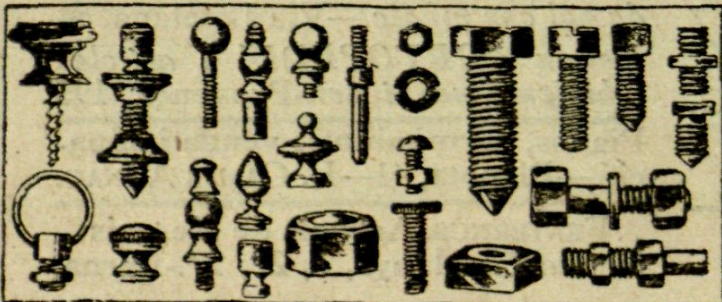
el clàssic de
l'humor
demaneu-lo
a totes
les llibreries.

2
Pessetes

Especialitats «ELECTRO-WATT» Metalúrgiques

FRANCESC BELTRÁN

Carrer Muntaner, 7. - Teléfon 964-A. - Barcelona

Aparells pera llum a Vapors de Navegació i Mines.
Cargols de tota classe.
Decolletatge. — Peces especials.

Rellotgeria PAHISSA. Adob de rellotges. Joies.—Mallorca, 330.-Barc.

Caixes cabals des de 200 ptes. totes d'acer.—P. Marquilló. Mallorca, 125

ESTORAS I CARPETS COCO.—Ll. Gibert. P. Urquinaona, 8. Tel. 713 - S. P.

MOBLES (Fàbrica).—T. Dalmau Plassos i comptat.—Mallorca, 178

MOBLES D'ART.—Decoració y restauració.—València, 281

Mobles de tots preus
Casa fundada en 1892.—Balmes, 70

NINES. Manufactura. Gran Assortit Joaquim Costa, 21 (antes Ponent)

res./172